

Matthew 21

ASVh with Comments

Summary. The events described in this chapter revolve around the Lord Jesus entering Jerusalem as the Most High King, a fulfillment of an Old Testament prophecy. The events occur in Jerusalem and places around Jerusalem, and the Lord Jesus interacts with the disciples, crowds of people, children, and the leaders (the chief priests and the scribes).

บทความที่เด่น เหตุการณ์ที่บอกในบทนี้เกี่ยวกับรอบๆการเดินทางของพระเยซูเจ้าเข้าเยรูซาเล็มตั้งพระมหากษัตริย์ผู้สูงสุด เพื่อให้สำเร็จตามคำกล่าวในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเยรูซาเล็มและรอบๆเยรูซาเล็ม และพระเยซูเจ้ามีการติดต่อกับเหล่าสาวก ผู้ชน เด็กๆ และเหล่าผู้นำ (มหาปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์)

1) As the prophet Isaiah prophesied, the Lord Jesus, the Most High King, entered Jerusalem on a beast of burden that is a colt of a donkey. The multitudes accepted the Lord Jesus as the Most High King, the people spread their cloaks on the ground, and all, including children, praised Him, shouting “Hosanna to the Son of David.” The Father sent the Holy Spirit to open people’s hearts to fulfill the prophecy. We all are born with the knowledge of the Most High King. The Holy Spirit stirred the calling in people’s hearts, so everyone recognized the Lord Jesus as the Most High King in unison. The Holy Spirit had opened the knowledge that the Father had put in the souls of humans even before they were born.

1) ดังที่ผู้พยากรณ์อิสยาห์ได้กล่าวไว้ พระเยซูเจ้า พระมหากษัตริย์ผู้สูงสุด ได้เดินทางเข้าเยรูซาเล็มบนสัตว์ร้ายแห่งภพนั้นคือลูกลาตัวหนึ่ง ผู้ชนได้เอาเสื้อผ้าของตนปูตามถนน และทั้งหมด รวมทั้งเด็ก ได้ให้การยกย่องต่อพระองค์ โห่ร้อง “โฮซันนาแก่ราชโอรสของดาวิด” พระบิดาได้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเปิดใจผู้ชนให้เต็มใจไปด้วยคำทำนาย เราทั้งหมดได้เกิดมาด้วยความรู้ถึงพระเจ้าผู้สูงสุด พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เร้าใจของประชาชน ดังนั้นทุกคนจำพระเยซูเจ้าได้ว่าเป็นพระมหากษัตริย์ผู้สูงส่งอย่างพร้อมเพียง พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เปิดความรู้ที่พระบิดาได้ใส่ในวิญญาณของมนุษย์ก่อนที่พวกเขาได้เกิด

2) The Lord Jesus ministers in the temple in Jerusalem. Entering the temple, He cleanses the temple while showing hurt that people transformed the house of the Lord into a “den of robbers.” He heals the blind, the lame, and the sick, and the Holy Spirit puts praises in the children’s mouths to cry out loud, “Hosanna to the Son of David.”

2) พระเยซูเจ้าสั่งสอนที่พระวิหารในเยรูซาเล็ม เข้าในพระวิหาร พระองค์ทำความสะอาดพระวิหารในขณะที่แสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวดที่ผู้คนที่ให้พระวิหารเป็นดัง “ถ้ำของพวกโจร” พระองค์ทรงรักษาคนตาบอด คนง่อย และคนป่วย และพระวิญญาณบริสุทธิ์ใส่คำอวยพรในปากของเด็กให้โห่ร้อง “โฮซันนาแก่ราชโอรสของดาวิด”

3) The Lord Jesus teaches the disciples about faith using the fig tree lesson. As soon as the words came out of the mouth of the Lord, the disciples witnessed that the tree immediately withered. This fig tree lesson will be remembered by them to remind them that all things are possible by faith.

3) พระเยซูเจ้าสอนเหล่าสาวกเกี่ยวกับความศรัทธาโดยใช้บทเรียนเรื่องต้นมะเดื่อ เมื่อคำพูดได้ออกจากปากของพระองค์ เหล่าสาวกได้เห็นต้นมะเดื่อนั้นเหี่ยวแห้งไปทันที บทเรียนเรื่องต้นมะเดื่อนี้จะเตือนพวกเขาให้เห็นถึงความเชื่อที่ว่าทุกอย่างเป็นไปได้โดยความศรัทธาเชื่อ

4) The chief priests and the elders of the people question the authority of the Lord Jesus in teaching and healing. The Lord Jesus doesn’t answer them immediately; instead, He asks them a question about John, the messenger of the Lord, which they do not answer. God does not lie, no matter the reason. Since they do not answer His question, the Lord Jesus does not give them a direct answer but instead tells them two parables.

4) มหาปุโรหิตและเหล่าผู้อาวุโสของผู้คนมีคำถามถึงสิทธิอำนาจของพระเยซูเจ้าในการสอนและการรักษา พระเยซูเจ้าไม่ได้ตอบพวกเขาโดยทันที แทนที่ พระองค์ถามพวกเขาถึงยอห์น ผู้สื่อสารของพระเจ้า ซึ่งพวกเขาไม่ตอบ พระผู้เป็นเจ้าไม่โกหก ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด เพราะพวกเขาไม่ตอบคำถามของพระองค์ พระเยซูเจ้าไม่ให้คำตอบโดยตรงแก่พวกเขาแต่แทนที่บอกพวกเขาถึงคำอุปมาสองเรื่อง

A) The parable of the Father and two sons. This parable tells them that the Father gives chances to everyone at the same time. But, each person's response to the Father's call will determine where each one will go. B) The parable of the master and the farmers. This parable tells them that the Father sent His servants, but they did not receive them. Ultimately, He sent His Son, but instead of accepting the Son, they plot against Him. They took Him out of the temple, mocked Him, and killed Him. The Lord Jesus tells them through this parable that after He is killed, the leadership will be shifted from humans to the Holy Spirit (See John 14:16-17).

ก) คำอุปมาเกี่ยวกับพระบิดาและบุตรชายสองคน คำอุปมานี้ได้ออกพวกเขานั้นว่าพระบิดาได้ให้โอกาสแก่ทุกคนในเวลาเดียวกัน แต่ การตอบของแต่ละคนต่อคำเรียกของพระบิดาจะชี้ให้เห็นถึงที่ที่แต่ละคนจะไป ข) คำอุปมาเกี่ยวกับเจ้านายและชาวสวน คำอุปมานี้บอกพวกเขานั้นว่าพระบิดาได้ส่งผู้รับใช้ของพระองค์ แต่พวกเขาไม่รับพวกเขา ในที่สุด พระองค์ได้ส่งพระบุตรของพระองค์ แต่แทนที่จะรับพระบุตร พวกเขาวางแผนต่อต้านพระองค์ พวกเขาได้พาพระองค์ออกไปจากพระวิหาร เยาะเย้ยพระองค์ และได้ฆ่าพระองค์ พระเยซูเจ้าบอกพวกเขาผ่านคำอุปมานี้ว่าหลังจากที่พระองค์ได้ถูกฆ่า ผู้นำจะได้เปลี่ยนจากมนุษย์สู่พระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:16-17)

21¹ And when they drew near to Jerusalem, and came to Bethphage, to the Mount of Olives, then Jesus sent two disciples,

¹ และเมื่อพวกเขาได้มาใกล้เยรูซาเล็ม และได้มาถึงเบตเฟท ยังเชิงภูเขามะกอกเทศ แล้ว พระเยซู ได้ส่งสาวกสองคน

Comments 21:1. Bethphage and Bethany were two small neighboring cities. People sometimes referred to these cities just by one name, Bethphage.

ความหมาย 21:1. เบตเฟทและเบตฟายีคือหมู่บ้านเล็กๆสองที่ใกล้ตัวเมือง บางครั้งคนกล่าวถึงเมืองนี้โดยใช้เพียงชื่อหนึ่ง เบตเฟท

² saying to them, Go into the village in front of you, and immediately you will find a donkey tied, and a colt with her; having untied bring to Me.

² พูดกับพวกเขาว่า ไปยังหมู่บ้านข้างหน้าเจ้า และทันทีเจ้าจะพบลาผูกได้อยู่ และลูกกับมัน แก้มันพามาให้ เรา

Comments 21:2. The donkey and its colt were tied together. At that time, this was the way the mother and the baby were tied together to keep them calm. If you take the colt, the mother will follow. The disciples brought both of them to the Lord Jesus. The Lord would not separate the mother from her baby.

ความหมาย 21:2. แม่ลาอยู่กับลูกผูกอยู่ด้วยกัน ในเวลานั้น นี่เป็นการผูกแม่กับลูกด้วยกันเพื่อให้พวกมันอยู่สงบๆ ถ้าคุณเอาลูกไป แม่ก็จะตามไปด้วย เหล่าสาวกได้นำทั้งสองมาให้แก่พระเยซูเจ้า พระเจ้าจะไม่แยกแม่ไปจากลูกของมัน

³ And if anyone says anything to you, you shall say, The Lord has need of them; then immediately he will send them.

³ และถ้ามีใครพูดสิ่งใดกับเจ้า เจ้าจงตอบว่า พระเจ้า ได้ต้องการพวกมัน แล้วในทันใดเขาจะส่งพวกมันมา

⁴ Then this came to pass, that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, saying,

⁴ แล้วนี้ได้มาให้ผ่านไป นั้นเพื่อได้ให้สำเร็จซึ่งได้พูดโดยศาสดาพยากรณ์ ที่พูดว่า

⁵ Say to the daughter of Zion,

⁵ บอกแก่บุตรสาวของไซออน

Behold, Thy King comes to you,

ดูเถิด พระผู้เป็นพระมหากษัตริย์ของพวกเขา มายังเจ้า

Meek, and mounted on a donkey,

สุภาพ และได้นั่งมาบนลา

Even upon a colt the foal of a beast of burden.

ถึงแม้แต่นบนลูกลาสัตว์ของพาหนะ

Comments 21:5. "Daughter of Zion" refers to Israel as the children of God. "Thy King" refers to the Lord Jesus; He is the king of His children. The donkey is called "a beast of burden" because of its use at that time. Everything went on the back of the donkey; heavy, heavy loads will go on its back.

ความหมาย 21:5ก. “บุตรสาวของไซออน” หมายถึงอิสราเอลผู้เป็นเด็กของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ “พระเจ้าผู้เป็นพระมหากษัตริย์ของพวกเขา” หมายถึงพระเยซูเจ้า พระองค์คือพระมหากษัตริย์ของเด็กของพระองค์ ไล่คือได้เรียกว่า “สัตว์ของพาหนะ” เพราะการใช้งานของมันในเวลานั้น ทุกอย่างได้อยู่บนหลังลา สิ่งหนักๆจะอยู่บนหลังของมัน

Q: What is the significance of the Lord Jesus entering Jerusalem riding on a colt of a donkey? **A:** This act was not only to fulfill the prophecy from Zechariah 9:9; the important word in this verse to pay attention to is meek (humble). The reason the Lord rode on a donkey's colt was to show humans how humble the Most High King must be if the Most High King humbled Himself by sitting on an animal that is used for work. The Most High King who came on a beast of burden has been lifted high above all heaven and earth by the Father Himself.

คำถาม: อะไรคือความสำคัญในการที่พระเยซูเจ้าเข้ากรุงเยรูซาเล็มนั่งบนลูกลา? **คำตอบ:** การกระทำนี้ไม่ใช่เพียงให้สำเร็จตามคำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ 9:9 คำที่สำคัญในข้อเขียนนี้เพื่อให้ความสนใจคือพระทัยอ่อนสุภาพ (ถ่อมตน) เหตุผลที่พระเจ้าได้นั่งบนลูกลาเพื่อให้มนุษย์เห็นว่าพระมหากษัตริย์ผู้สูงสุดต่อพระกายของพระองค์อย่างไรถ้าพระมหากษัตริย์ผู้สูงสุดได้ถ่อมพระองค์เองลงนั่งบนหลังสัตว์พาหนะนั้นที่ได้ใช้สำหรับทำงานพระมหากษัตริย์ผู้สูงสุดผู้ซึ่งได้มาบนหลังของสัตว์พาหนะได้รับการยกขึ้นเหนือสวรรค์และโลกทั้งหมดโดยพระบิดาพระองค์เอง

Q: Why was the animal a colt of a donkey and not a mature donkey? **A:** The Lord will not use anything that man has used to enter the city of Jerusalem. The animal had to be pure and clean, such as a colt that no one had sat on. Riding a colt that no one has sat on before shows that even animals obey the Lord. Humans disobey, but the young colt obeyed the Lord; this can be viewed as a comparison.

คำถาม: ทำไมจึงใช้ลูกลาและไม่ใช่แม่ลา? **คำตอบ:** พระเจ้าจะไม่ใช้อะไรในสิ่งที่มนุษย์ได้ใช้แล้วเพื่อเดินทางเข้ากรุงเยรูซาเล็ม สัตว์ต้องบริสุทธิ์และสะอาด อย่างเช่นลูกลานั้นที่ไม่มีใครใช้นั่งมาก่อน โดยนั่งบนลูกลาที่ไม่มีใครนั่งมาก่อนได้แสดงให้เห็นว่าแม้แต่สัตว์ยังเชื่อฟังพระเจ้า แต่มนุษย์ไม่เชื่อฟัง แต่ลูกลาเชื่อฟังพระเจ้า นี้สามารถใช้เป็นข้อเปรียบเทียบ

6 Then the disciples went, and did even as **Jesus** directed them;

⁶ แล้วเหล่าสาวกได้ไป และได้ทำตามที่ **พระเยซู** ได้สั่งพวกเขา

7 they brought the **donkey** and the colt, and put on them their garments; and **He** sat on them.

⁷ พวกเขาได้นำแม่ลากับลูก และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปูบนพวกมัน และ **พระองค์** นั่งบนพวกมัน

Comments 21:7. The donkey was tied with the colt; bring the colt, and the donkey will follow. No man would sit on two animals, and no man would normally sit on a colt, but at that time, people would sit on a donkey. The Lord will sit on a colt that no man has ever sat on before, as the Bible says (See Mark 11:2), and this explains which one of the animals the Lord Jesus used.

ความหมาย 21:7. แม่ลาได้ถูกผูกด้วยกับอยู่กับลูก พาลูกลาไป และแม่ลาก็คจะตามไปด้วย ไม่มีมนุษย์คนใดจะขี่สัตว์สองตัว และปกติแล้วไม่มีใครจะขี่ลูกลา แต่ในเวลานั้น คนจะขี่แม่ลา พระเจ้าจะทรงขี่ลูกลานั้นที่ไม่มีมนุษย์คนใดขี่มาก่อน ดังที่พระคัมภีร์บอกไว้ (มองใน มาระโก 11:2) และนี่ได้อธิบายถึงสัตว์ตัวใดที่พระเยซูเจ้าได้ใช้

“And He sat on them.” “Them” refers to the garments that have been put on the donkeys. So, the Lord rode on the colt only, sitting on the garments that were put on the colt.

“และพระองค์นั่งบนพวกมัน” “พวกมัน” หมายถึงเหล่าเสื้อผ้านั้นซึ่งได้วางบนหลังลา ดังนั้น พระเจ้าได้นั่งบนลูกลาเท่านั้น ทรงนั่งบนเสื้อผ้านั้นที่อยู่บนหลังลูกลา

8 And the most part of the multitude spread their garments **on the road**; and others cut branches from the trees and spread them **on the road**.

⁸ และฝูงชนส่วนใหญ่กางเสื้อคลุมของพวกเขาออกตามทาง และคนอื่นตัดกิ่งจากต้นไม้ไม้และกระจายไปตามทาง

Comments 21:8. This verse clearly shows how most people accept the difference in level between them and the Lord Jesus. Stepping on something above and below is what this action shows; by spreading their cloaks, they admit to being below, and they put the Lord Jesus above them and give Him the higher authority. We see that the majority of people accepted the first entrance of the Lord Jesus to the city; the people acknowledged the authority of the Lord Jesus as the Most High King.

ความหมาย: 21:8. ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนฝูงชนส่วนมากยอมรับความแตกต่างของชนชั้นระหว่างพวกเขาและพระเยซูเจ้า เดินบนเหนือบางอย่างและเบื้องล่างนั้นคือการกระทำเช่นนี้คือการแสดงให้เห็นคืออะไร โดยเอาเสื้อผ้ามปูตามถนน พวกเขาได้ยอมรับว่าอยู่เบื้องล่าง และพวกเขา

ได้ให้พระเยซูเจ้าอยู่เบื้องสูงเหนือพวกเขาและให้พระองค์มีสิทธิอำนาจเหนือ เราเห็นนั้นว่าผู้คนส่วนใหญ่ได้ยอมรับการเข้ากรุงครั้งแรกของพระเยซูเจ้า ประชาชนได้ยอมรับสิทธิอำนาจของพระเยซูเจ้าเสมือนพระมหากษัตริย์ผู้สูงส่ง

⁹ Now the multitudes that went before **Him**, and that followed, cried, saying, Hosanna to the **Son of David!** Blessed is the **One coming** in the name of the **Lord**; Hosanna in the highest!

⁹ เวลาที่ฝูงชนนั้นที่ได้ไปข้างหน้า **พระองค์** และพวกนั้นที่ได้ตามมา ได้ร้องว่า โฮซานนาแก่ **พระบุตร** ของ **ดาวิด!** พระพรได้มายัง **พระองค์** ที่มาในพระนามของ **พระเจ้า** โฮซานนาในที่สูงสุด

Comments 21:9. When the multitudes shouted, “Hosanna to the Son of David,” this was to fulfill what the prophet was saying about the Christ (See Matthew 22:41- 45).

ความหมาย 21:9. เมื่อฝูงชนร้องว่า “โฮซานนาแก่พระบุตรของดาวิด” การนี้ได้ทำให้สำเร็จตามที่ศาสดาพยากรณ์ได้บอกไว้เกี่ยวกับพระคริสต์ (มัทธิว 22:41-45)

“Blessed is the One coming in the name of the Lord.” To make the multitude come and worship the same way only the Holy Spirit can do. Without the Holy Spirit, they could not quote this verse and keep shouting. The Lord guided them to do the work and fulfill what is written in the Scriptures.

“พระพรได้มายังพระองค์ที่มาในพระนามของพระเจ้า” เพื่อให้ฝูงชนรวมเป็นหนึ่งและบูชาในทางเดียวกันมีเพียงแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถทำได้ โดยไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถอ้างคำกล่าวนี้และให้ร้อง พระเจ้าได้ทรงนำพวกเขาให้ทำงานและและให้สำเร็จอะไรก็ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์

“Hosanna in the highest.” The expression is used by the crowd to glorify the Lord Jesus as He enters Jerusalem.

“โฮซานนาในที่สูงสุด” การแสดงออกโดยฝูงชนเพื่อเชิดชูพระเยซูเจ้าเมื่อพระองค์เข้าเยรูซาเล็ม

¹⁰ And **He having entered** into Jerusalem, all the city was stirred, saying, Who is this?

¹⁰ และ **พระองค์** ได้เข้ามาถึงกรุงเยรูซาเล็ม คนทั้งเมืองก็แตกตื่น พูดว่า ท่านผู้นี้เป็นใคร?

Comments 21:10. The same question comes from the hearts of the multitudes: “Who is this?” This verse shows the work of the Holy Spirit, who stirred up the multitudes to come to glorify the Lord as He entered Jerusalem. No prophet of the Lord will die outside Jerusalem (See Luke 13:33).

ความหมาย 21:10. คำถามในใจของฝูงชนเป็นคำถามเดียวกัน “ท่านผู้นี้เป็นใคร?” ในข้อนี้แสดงให้เห็นโดยตรงถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งได้ปลุกใจคนขึ้นมาเพื่อบูชาพระเจ้าเมื่อพระองค์เดินทางเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ไม่มีศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าจะตายภายนอกเยรูซาเล็ม (มองในลูกา 13:33)

¹¹ And the multitudes said, This is the prophet, **Jesus**, from Nazareth of Galilee.

¹¹ และฝูงชนได้พูดว่า นี่คือนศาสดาพยากรณ์ **พระเยซู** จากนาซาเร็ธของกาลิลี

Comments 21:11. The Bible tells us that the Lord Jesus shall be called a Nazarene (See Matthew 2:23). All that is written in the Scripture shall be fulfilled; the Father sent the Holy Spirit to open the hearts of the people to fulfill what it is written. How did the great multitude know the details about the Lord Jesus being a prophet from Nazareth (a very small town)? The word-of-mouth travels fast, but this is not gossip because it is the work of the Holy Spirit stirring people’s hearts to the mighty coming of the Lord to meet people’s needs; the Lord has come to help and not to condemn. And that is why they shouted, “Hosanna in the highest,” to glorify the One that comes in the name of the Lord, showing the hearts of people that accept the Lord Jesus.

ความหมาย 21:11. พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเยซูเจ้าจะได้ถูกเรียกว่าชาวนาซาเร็ธ (มัทธิว 2:23) ทุกอย่างนั้นที่เขียนในคัมภีร์ต้องสำเร็จอะไรที่มันได้มีเขียน พระบิดาได้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ปลุกใจคนเพื่อให้สำเร็จตามอะไรที่ได้เขียนไว้ จะเป็นได้อย่างไรที่ฝูงชนรู้รายละเอียดเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าว่าเป็นศาสดาพยากรณ์จากนาซาเร็ธ (หมู่บ้านเล็กๆ)? คำพูดจากปากต่อปากท่องเที่ยวเร็ว แต่ไม่ใช่การซุบซิบนินทาเพราะมันเป็นการทำงาน of พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ปลุกใจคนเพื่อให้รู้ถึงการมาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเพื่อช่วยบรรเทาความต้องการของผู้คน พระเจ้าได้มาเพื่อช่วยไม่ใช่มาประณาม และนั่นคือทำไมผู้คนจึงได้ตะโกน “โฮซานนาในที่สูงสุด” เพื่อเชิดชูผู้นั้นที่มาในพระนามของพระเจ้า แสดงให้เห็นว่าใจของผู้คนนั้นยอมรับพระเยซูเจ้า

¹² And **Jesus** entered into the temple, and **cast out** all those selling and buying in the temple, and **He overturned** the tables of the money changers, and the seats of those selling the doves;

¹² และ **พระเยซู** ได้เข้าไปในพระวิหาร และจับได้ผู้ที่ขายและซื้อในพระวิหาร และ **พระองค์** ได้คว่ำโต๊ะพวกแลกเงิน และที่นั่งของพวกนั้นที่ขายนกพิราป

¹³ and **He says** to them, It is written, **My** house **will** be called a house of prayer; but **you** make it a den of robbers.

¹³ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า มันได้มีเขียนไว้ว่า บ้าน **ของเรา** ควรจะได้เรียกว่าบ้านสำหรับสวดภาวนา แต่พวกเขาทำให้เป็นรังของพวกโจร

Comments 21:12-13. These verses show more than anger; they show disappointment and pain. When people use the house of the Lord as a marketplace and not for worshiping, it makes the Lord feel hurt and disappointed. These are His own people, not the Gentiles who are doing this. What actions they are doing are not actions of glorifying God; these are the actions of a marketplace not worshiping (they should sell their things outside of the temple grounds). Nowadays, what people do in the house of prayer is not much different from the ones here. The purpose of going is not for prayer but for meeting friends, but the first reason in the heart should be to go to the house of the Lord to praise the Lord.

ความหมาย 21: 12-13ก. ในคำกล่าวข้อนี้เป็นการแสดงให้เห็นมากกว่าความโกรธ พวกมันแสดงเห็นถึงความผิดหวังและเจ็บ เมื่อคนใช้พระวิหารของพระเจ้าตั้งตลาดและไม่ใช้สำหรับบูชาพระเจ้า มันทำให้พระองค์รู้สึกเจ็บและผิดหวัง พวกนี่คือประชาชนของพระองค์เอง ไม่ใช่คนต่างชาติซึ่งทำเช่นนี้ การกระทำอะไรที่พวกเขาทำถึงทำไม่ใช่การบูชาพระเจ้าเป็นเจ้า เหล่านี้เป็นกรกระทำของตลาดไม่ใช่บูชา (พวกเขาควรจะขายสิ่งของของพวกเขาข้างนอกพื้นที่ของพระวิหาร) ทุกวันนี้ อะไรที่คนทำในวิหารของการสวดภาวนาไม่แตกต่างจากผู้ที่ทำในที่นี้ จุดประสงค์ที่ไปคือไม่ใช่เพื่อสวดภาวนาแต่ไปเพื่อพบเพื่อน แต่เหตุผลแรกในใจควรจะไปยังวิหารของพระเจ้าเพื่อสวดบูชาพระเจ้า

“Den of robbers.” “Robbers” does not mean robbers in the way of the world, but rather robbers of glorifying God. These robbers rob straight the glory of the Lord; they emphasize human activities instead of God’s mercy. Today, we can also find these kinds of robbers in our churches. Many build big churches, and the question is if they are building them to glorify the Lord or to show off and make themselves important. When building like this, instead of pointing to the Lord, they take attention away from the Lord to the things around them, and this action is the robbers’ action.

“รังของพวกโจร” “พวกโจร” ในที่นี้พวกโจรไม่ได้หมายถึงพวกโจรของโลก แต่เป็นพวกโจรที่ปล้นพระสิริของพระเจ้าเป็นเจ้า พวกโจรปล้นนี้ปล้นพระสิริของพระเจ้าโดยตรง พวกเขาตั้งมั่นในการกระทำของมนุษย์แทนที่พระเมตตาของพระเจ้าเป็นเจ้า ทุกวันนี้ ด้วยกันเราสามารถพบโจรแบบนี้ในโบสถ์ของเราเช่นกัน หลายคนได้สร้างโบสถ์ใหญ่ๆ และคำถามในที่นี้คือถ้าพวกเขาสร้างตึกใหญ่ๆนี้พวกเขาสร้างพวกมันเพื่อบูชาพระเจ้าหรือเพื่ออวดและทำให้ตนเองสำคัญ เมื่อสร้างตึกใหญ่ๆแบบนี้ แทนที่จะชี้ถึงพระเจ้า พวกเขาได้เอาความสนใจไปจากพระเจ้าสู่สิ่งรอบๆพวกเขา และการทำเช่นนี้ก็เป็นการทำของพวกโจรเช่นกัน

¹⁴ And the blind and the lame came to **Him** in the temple; and **He** healed them.

¹⁴ และคนตาบอดและคนพิการได้มายัง **พระองค์** ในพระวิหาร และ **พระองค์** ก็ได้รักษาพวกเขา

¹⁵ **Now** the chief priests and the scribes **having seen** the wonders that **He** did, and the children crying out in the temple and saying, Hosanna to the **Son** of David, they were **indignant**,

¹⁵ เวลาเมื่อพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์ได้เห็นสิ่งพิเศษที่ **พระองค์** ได้ทำ และเด็กๆร้องออกมาในพระวิหารและพูดว่า โฮซานนาแก่ **บุตร** ของ **ดาวิด** พวกเขาก็ได้มีความริษยา

Comments 21:15. “The wonders that He did” refers to the healings that the Lord Jesus performed.

ความหมาย 21:15 “สิ่งพิเศษที่พระองค์ได้ทำ” นี้คือการรักษานั้นที่พระเยซูได้ทำ

“They were indignant.” This shows jealousy from the side of the priests and scribes.

“พวกเขาก็ได้มีความริษยา” นี้แสดงให้เห็นชัดเจนถึงความริษยาจากพวกปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์

¹⁶ and said to **Him**, Do **Thou** hear what these are saying? And **Jesus** says to them, **Yes**; did you never read,

¹⁶ และได้พูดต่อ **พระองค์** ว่า **พระองค์ท่าน** ไม่ได้ยินหรือว่าพวกนี้พูดถึงว่าจะอะไร? และ **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า ใช่ พวกเจ้าไม่เคยอ่านหรือ

Out of the mouth of **infants** and **nursing babies**,

จากปากของเด็กทารกและเด็กที่กินนม

Thou have completed praise?

พระองค์ท่าน ได้รับคำสรรเสริญที่สมบูรณ์?

Comments 21:16. In this verse, pay attention to the words “completed praise.” From the little children, the hearts that are clean and pure will praise the Lord with a clean heart. That is what the Lord prefers: praise the Lord as little children do, from within your heart and not from your head. The children hear straight from the Holy Spirit in their hearts, and that makes their mouths speak “completed praise.”

ความหมาย 21:16. ในคำเขียนข้อนี้ ใส่ใจในคำว่า “คำสรรเสริญที่สมบูรณ์” จากเด็กๆ ใจนั้นที่สะอาดบริสุทธิ์จะบูชาพระเจ้าด้วยใจสะอาด นั่นคืออะไรที่พระเจ้าปรารถนา บูชาพระเจ้าตั้งเด็กๆทำ จากภายในใจของคุณและไม่ใช่ว่าจากหัวคิดของคุณ เด็กได้ยินโดยตรงจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่ในใจของพวกเขา และนั่นทำให้ปากของพวกเขากล่าว “คำสรรเสริญที่สมบูรณ์”

¹⁷ And **He** left them, went out of the city to Bethany, and lodged in the open there.

¹⁷ และ **พระองค์** ก็ได้จากพวกเขาไป ได้ไปยังนอกเมืองเบธธานี และได้พักอยู่ในที่โล่งนั้น

Comments 21:17. The Lord had a purpose in lodging outside Jerusalem to teach the disciples. He did not stay long in Bethany because His purpose was to travel and preach the Word.

ความหมาย 21:17. พระเจ้าได้มีจุดประสงค์ที่พักอยู่นอกเยรูซาเล็มก็เพื่อสอนเหล่าสาวก พระองค์ไม่ได้พักอยู่เป็นเวลานานที่หมู่บ้านเบธานี เพราะจุดประสงค์ของพระองค์ได้มีเพื่อการเดินทางและประกาศพระคำสอน

¹⁸ Now in the morning as **He** returned to the city, **He** hungered.

¹⁸ เวลาเช้าในตอนเช้าเมื่อ **พระองค์** ได้กลับมายังเมือง **พระองค์** ได้รู้สึกหิว

¹⁹ And seeing a fig tree along the road, **He** came to it, and found nothing on it, except leaves only; and **He** says to it, **Never** let there be fruit from you. And immediately, the fig tree withered away.

¹⁹ และเห็นต้นมะเดื่ออยู่ข้างทาง **พระองค์** ได้ไปยังมัน และไม่พบสิ่งใดบนมัน นอกจากเพียงใบไม้เท่านั้น และ **พระองค์** จึงพูดต่อมันว่า ต่อไปนี้จะไม่มีการออกผลออกมาจากเจ้าอีกตลอดไป และในทันใดต้นมะเดื่อก็เหี่ยวแห้งไปทันที

Comments 21:18-19. What had happened to this fig tree, the disciples will benefit for their faith in the Word; do not say anything using the name of the Lord if you do not have faith. The disciples need to learn this fig tree lesson to build up their faith. The disciples at that time faced more troubles than what we are facing now. The fig tree lesson will stay with them to remind them that all things are possible by faith. As the words came out of the mouth of the Lord, the disciples could see that the tree immediately withered away. This lesson will help them as they go along in life because the Lord will not stay long with them. Even for people nowadays, for holding on to your faith, remember this fig tree and how it withered at once.

ความหมาย 21:18-19. อะไรที่ได้เกิดขึ้นกับต้นมะเดื่อนี้ เหล่าสาวกจะได้ประโยชน์สำหรับความเชื่อของพวกเขาในพระคำสอน อย่าพูดสิ่งใดโดยใช้พระนามของพระเจ้าถ้าหากคุณไม่มีความเชื่อ เหล่าสาวกต้องทราบบทเรียนเรื่องต้นมะเดื่อนี้เพื่อใช้ในการสร้างความเชื่อของพวกเขา เหล่าสาวกในขณะนั้นเผชิญปัญหามากกว่าอะไรที่เราพบในเวลานี้ บทเรียนเรื่องต้นมะเดื่อจะอยู่กับเขาเพื่อเตือนพวกเขาว่าทุกอย่างเป็นไปได้โดยความศรัทธาคำพูดได้ออกมาจากปากของพระเจ้า เหล่าสาวกสามารถเห็นนั้นว่าต้นไม้ได้เหี่ยวแห้งไปในทันใด บทเรียนนี้จะช่วยพวกเขาเมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตต่อไป เพราะพระเจ้าจะไม่อยู่ร่วมกับพวกเขา ถึงแม้คนในปัจจุบันนี้ สำหรับให้ยึดมั่นในความศรัทธาของคุณ จำต้นมะเดื่อนี้และที่มันได้เหี่ยวแห้งไปในทันใดอย่างไร

²⁰ And the disciples **having seen, marveled**, saying, How did the fig tree immediately wither away?

²⁰ และเมื่อเหล่าสาวกได้เห็นเช่นนั้น ได้แปลกใจ พูดว่า เป็นได้อย่างไรต้นมะเดื่อได้เหี่ยวแห้งไปทันที?

²¹ And answering, **Jesus** said to them, **Truly I** say to you, If you have faith, and do not doubt, you will not only do **this** of the fig tree, but even if you may say to this mountain, Be you taken away and thrown into the sea, it will be done.

²¹ และตอบ **พระเยซู** ได้พูดต่อพวกเขาว่า จริงๆแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้าว่า ถ้าเจ้ามีความเชื่อ และไม่สงสัย เจ้าจะไม่เพียงทำตามต้นมะเดื่อเท่านั้น แต่ถ้าหากแม้ว่าเจ้าจะบอกแก่ภูเขาว่า จงยกขึ้นไปและได้ถูกโยนไปในทะเล มันจะได้เป็นไปด้วย

Comments 21:21. People use this verse to test the Lord’s power. Asking in prayer and asking for greed is a different thing. This verse teaches faith in God, not faith in getting things. The faith in getting things, the Lord

means, for example, we pray for the tree, and what do we expect inside of us, the tree to grow or the tree to make fruit? When we pray for the tree to grow, then we want the Lord's mercy. But when we pray for the tree to make fruit, then the stomach is thinking, which is greed, and there is a different purpose in the prayers. Even if we have faith as big as a mountain, nothing will happen if the purpose of asking is wrong.

ความหมาย 21:21ก คนใช้คำกล่าวนี้ทดสอบอำนาจของพระเจ้า วิญญาณในการสวดภาวนาและขอด้วยความโลภนั้นคือเป็นสิ่งที่แตกต่างกันไป ในข้อนี้สอนถึงความเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ความเชื่อในการได้สิ่งของ ความเชื่อในการได้สิ่งของ พระเจ้าหมายถึงเช่นนี้ ตัวอย่างเช่น เราสวดสำหรับต้นไม้ และอะไรคือสิ่งที่เราคาดหวังภายในเรา ให้ต้นไม้โตหรือให้ต้นไม้ออกผล? เมื่อเราสวดขอให้ต้นไม้โต นั่นแล้วเราต้องการพระเมตตาของพระเจ้า แต่เมื่อเราขอให้ต้นไม้ออกผล นั่นคือกระเพาะคิด ซึ่งคือความโลภ และนั่นคือความแตกต่างในการสวดภาวนา ถึงแม้ถ้าเรามีความเชื่อใหญ่เหมือนภูเขา ไม่มีอะไรจะเกิดขึ้นถ้าจุดประสงค์ของการขอไม่ถูกต้อง

“And do not doubt.” Do not doubt when you come to ask something from the Lord. Most believers have this trouble; faith and doubt are two different things. You have faith in God, but you doubt yourself in receiving. If you have doubt inside of you, deep inside, you don't believe in the God that you come to ask from, and you are not better than unbelievers.

“และไม่สงสัย” อย่าได้มีความสงสัยเมื่อคุณมาขอสิ่งใดจากพระเจ้า ผู้มีความเชื่อส่วนมากมีปัญหาในสิ่งนี้ ความศรัทธาและความสงสัยเป็นสิ่งที่แตกต่างกันไปสองอย่าง คุณมีความศรัทธาในพระเจ้า แต่คุณสงสัยในตัวของคุณเองในการที่จะได้รับ ถ้าคุณมีความสงสัยภายในคุณ ลึกภายใน คุณไม่เชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นที่คุณมาขอจาก และคุณเองก็ไม่ดีไปกว่าผู้ที่ไม่มีความเชื่อ

²² And all things, whatever you may ask in prayer, believing, you will receive.

²² และทุกอย่าง ไม่ว่าจะอะไรหากเจ้าขอในการสวด จงเชื่อ เจ้าจะได้รับ

Comments 21:22. “All things, whatever.” This saying does not include prayers that go against God's will and the nature of man. For example, you pray to win a lottery ticket; this is against God's will. And, when cold weather comes, you ask to walk through the cold and not feel cold; this is against the nature of man.

ความหมาย 21:22. “ทุกอย่าง ไม่ว่าจะอะไร” ที่พูดในที่นี้คือไม่รวมถึงการสวดภาวนานั้นที่ต่อต้านพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและสิ่งปกติของคน ตัวอย่างเช่น คุณสวดภาวนาเพื่อให้ชนะตัวเลขลอตเตอรี่ นี่คือการต่อต้านพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และ เมื่ออากาศหนาวมา คุณขอเพื่อเดินในอากาศหนาวและไม่รู้สึกหนาว นี่เป็นการขอต่อต้านธรรมชาติของคน

²³ And He having come into the temple, the chief priests and the elders of the people came to Him when teaching, saying, By what authority are Thou doing these? And who gave Thee this authority?

²³ และเมื่อ พระองค์ เข้ามายังพระวิหาร มหาปุโรหิตและผู้ใหญ่ของประชาชนได้มายัง พระองค์ เมื่อกำลังสอนอยู่ พูดว่า โดยสิทธิ์อำนาจใดที่พระองค์ท่าน ทำสิ่งนี้? และใครให้อำนาจนี้แก่ พระองค์ท่าน?

Comments 21:23. “The chief priests and the elders of the people.” These people are the top leaders by human appointment but not by God's appointment. This is all the pride of men; you have been chosen to have power, but someone else comes to show you power and make you see true power (See Verse 14), so you will feel your power being challenged.

ความหมาย 21:23ก. “พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ของประชาชน” คนพวกนี้คืออยู่สูงโดยมนุษย์ได้ตั้งแต่ไม่ใช่โดยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตั้ง นี่คือการภูมิใจของคน คุณที่ได้รับเลือกให้มีอำนาจ แต่เมื่อมีคนอื่นมาแสดงแก่คุณถึงอำนาจเพื่อให้คุณเห็นอำนาจที่แท้จริง (มองข้อ 14) ดังนั้นคุณจะรู้สึกว่ามีอำนาจของคุณได้มีคนมาท้าทาย

“Came to Him when teaching, saying, By what authority are Thou doing these? And who gave Thee this authority?” For the person who can teach in the front, they all will call the Lord Jesus as a teacher. The Lord Jesus has the authority to be the teacher; He is already teaching in the front. The authority is His and His alone (See Verse 14). How can the students ask who gave Him the authority when He already is in the front having the authority? They (the leaders and the commoners) already accepted His authority by putting Him in the front. Only the rebellious students ask that question, and they are these ones “the chief priests and the elders of the people.”

“ได้มายัง พระองค์ เมื่อกำลังสอนอยู่ พูดว่า โดยสิทธิ์อำนาจใดที่พระองค์ท่าน ทำสิ่งนี้? และใครให้อำนาจนี้แก่พระองค์ท่าน?” สำหรับคนซึ่งสามารถทำการสอนข้างหน้า พวกเขาทั้งหมดจะเรียกพระเยซูเจ้าว่าอาจารย์ พระเยซูเจ้าได้มีอำนาจที่จะเป็นอาจารย์ พระองค์สอนอยู่ข้างหน้าแล้ว อำนาจเป็นของพระองค์และของพระองค์เท่านั้น (มองข้อ 14) นักเรียนบางคนได้ถามว่าใครให้อำนาจแก่พระองค์ในเมื่อพระองค์ได้มีอำนาจ และ

สอนอยู่ข้างหน้าแล้ว? พวกเขา (เหล่าผู้นำและคนทั่วไป) ได้ยอมรับสิทธิอำนาจของพระองค์แล้วโดยตั้งพระองค์ไว้ข้างหน้า มีเพียงพวกนักเรียนที่ถือถามคำถามนั้น และพวกเขาคือพวกนี้ “พวกปุโรหิตใหญ่และผู้ใหญ่ของประชาชน”

²⁴ And answering, **Jesus** said to them, **I** also will ask you one thing, which if you tell **Me**, **I** also will tell you by what authority **I** do these things.

²⁴ และตอบ **พระเยซู** ได้ตอบพวกเขาว่า **เรา** จะถามพวกเจ้าด้วยกันข้อหนึ่ง ซึ่งถ้าหากเจ้าบอก **เรา** ด้วยกัน **เรา** จะบอกเจ้าว่าโดยอำนาจใด **เรา** ทำสิ่งเหล่านี้

Comments 21:24. Q: Why didn't the Lord Jesus answer their question directly? **A:** Because the Lord knows their hearts. It doesn't matter how many miracles He performs; the darkness of their hearts will cover their eyes. They see with their eyes, but they can't perceive.

ความหมาย 21:24. คำถาม ทำไมพระเยซูเจ้าไม่ตอบคำถามของพวกเขาโดยตรง? **คำตอบ** เพราะว่าพระเจ้ารู้ใจของพวกเขา มันไม่สำคัญว่าพระองค์จะทำสิ่งมหัศจรรย์มากเท่าใด ความมืดมิดของใจของพวกเขาจะปิดบังตาพวกเขา พวกเขาเห็นด้วยตาของพวกเขา แต่พวกเขาไม่สามารถรับรู้

²⁵ The baptism of John, from where was it? From heaven or from men? And they reasoned with themselves, saying, If we should say, From heaven; **He** will say to us, Why then did you not believe him?

²⁵ บัพติศมาของยอห์น มันได้มาจากไหน? มาจากสวรรค์หรือจากมนุษย์? และพวกเขาก็ได้ปริศนาระหว่างกันเอง พูดว่า ถ้าเราจะบอกว่า จากสวรรค์ **พระองค์** จะบอกเราว่า ทำไมเราจึงไม่เชื่อท่าน?

²⁶ However, if we should say, From men; we fear the multitude; for all hold John as a prophet.

²⁶ อย่างไรก็ตาม ถ้าเราจะว่า จากคน เรากลัวฝูงชน เพราะเขาทั้งหมดได้ถือว่ายอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์

Comments 21:25-26. “The baptism of John, from where was it?” Q: Why did the Lord Jesus ask them this question? **A:** The Lord wanted them to point out who John was for them. John is the messenger of the Lord, but they cannot accept it. John is the messenger of the Lord, and the Lord Jesus is the Lord; two different kinds of life, John one way, the Lord Jesus one way; however, in their eyes, neither way is right. Their reasoning shows clearly how their eyes perceive.

ความหมาย 21:25-26. “บัพติศมาของยอห์น มันได้มาจากไหน?” คำถาม ทำไมพระเยซูเจ้าจึงถามพวกเขาคำถามนี้? **คำตอบ** พระเจ้าได้ต้องการให้พวกเขาเพื่อให้ออกมาว่ายอห์นคือใครสำหรับพวกเขา ยอห์นเป็นผู้ประกาศข่าวของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่สามารถยอมรับมันได้ ยอห์นเป็นผู้ประกาศข่าวของพระเจ้า และพระเยซูเจ้าคือพระเจ้า ชีวิตที่แตกต่างกันสองอย่าง ยอห์นอย่างหนึ่ง พระเยซูเจ้าอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในสายตาของพวกเขา ทั้งสองอย่างไม่ถูกต้อง เหตุผลนี้แสดงให้เห็นชัดว่าตาของพวกเขารับรู้อย่างไร

²⁷ And answering **Jesus**, they said, We do not know. **He** also said to them, Neither will **I** tell you by what authority **I** do these things.

²⁷ และตอบ **พระเยซู** พวกเขาได้พูดว่า เราไม่รู้ ด้วยกัน **พระองค์** จึงได้พูดกับพวกเขา เช่นเดียวกัน **เรา** จะไม่บอกเจ้าว่าโดยอำนาจใด **เรา** ทำสิ่งนี้

²⁸ But what do you think? A man had two sons; and having come to the first, he said, Son, go work today in the vineyard.

²⁸ แต่พวกเจ้าคิดว่าอย่างไร? ชายผู้หนึ่งได้มีบุตรชายสองคน และเขามายังคนแรก เขาพูดว่า ลูก วันนี้ไปทำงานในสวนองุ่น

Comments 21:28. This parable has two parts. The first part tells the story of the two sons listening to the Father. The second part shows the results of the mercy of the Father.

ความหมาย 21:28ก. คำอุปมานี้มีสองส่วน ส่วนแรกบอกเกี่ยวกับเรื่องบุตรชายสองคนฟังพระบิดา ส่วนที่สองแสดงถึงผลของการกระทำถึงความเมตตาของพระบิดา

Q: What is the meaning of the characters in the parable? **A:** “A man” here stands for the Father. The “two sons” stand one for the Pharisees and the other for those who listen to John the Baptist’s message. The “work” in this verse means to follow and meditate on the commandments, do as the commandments say, and let the world see you following the commandments. Here, “vineyard” means the world.

คำถาม ความหมายของผู้ที่อยู่ในคำอุปมานี้คืออะไร? คำตอบ “ชายผู้หนึ่ง” ในที่นี้คือพระบิดา “บุตรชายสองคน” ในที่นี้คือ คนแรกพวกปุโรหิตใหญ่ และอีกคนคือผู้ที่ฟังชาวขอรยฮินผู้สื่อสารที่ไว้พิศหมา “งาน” ในข้อนี้คือติดตามและฝึกฝนในพระบัญญัติ ทำดั่งที่พระบัญญัติบอก และให้โลกเห็นว่าคุณทำตามพระบัญญัติ ในที่นี้“สวนองุ่น” คือโลก

²⁹ And **answering** he said, I will not; but **having** repented, he went.

²⁹ และเขาได้ตอบว่า ผมจะไม่ไป แต่หลังจากนั้นเขาได้กลับใจตนเอง เขาได้ไป

³⁰ And **having** come to the second, he said likewise. And **answering** he said, I; but he did not go.

³⁰ และมายังคนที่สอง เขาได้พูดเช่นเดียวกัน และเขาได้ตอบว่า ครับผม แต่เขาไม่ได้ไป

Comments 21:29-30“Son, go work today in the vineyard ... I will not; ... I; ...” The Father is looking at two types of people. He gives all of them a chance at the same time. The response of each individual to the call will determine where each one will go. Each one turned out in a different way, but the Lord gave them both the same chance.

ความหมาย 21:29-30. “ลูกเอ๋ยวันนี้จงไปทำงานในสวนองุ่น ... ข้าพเจ้าไม่ไป ... ข้าพเจ้า ...” ในที่นี้คือมีคนสองชนิดที่พระบิดามองอยู่ พระองค์ให้โอกาสแก่พวกเขาเพื่อให้มีโอกาสในเวลาเดียวกัน คำตอบของแต่ละคนเมื่อถูกเรียกจะชี้ว่าแต่ละคนจะไปทีใด แต่ละคนได้เลือกทางต่างกัน แต่พระเจ้าได้ให้โอกาสแก่พวกเขาทั้งสองเช่นเดียวกัน

³¹ Which of the two did the will of the father? They say, The first. **Jesus** says to them, Truly I say to you, that the **tax collectors** and the **prostitutes** go before you into the kingdom of **God**.

³¹ ใครในสองคนทำตามความต้องการของบิดา? พวกเขาพูดว่า คนแรก **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า จริงๆ แล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้า พวกคนเก็บภาษี และหญิงโสเภณีนั้นเข้าไปสู่อาณาจักรของ **พระเจ้าเป็นเจ้า** ก่อนพวกเจ้า

Comments 21:31. They can make the assessment, but they don't know how to bring it to use in their walk of following the Lord.

ความหมาย 21:31. พวกเขาสามารถทำการประเมิน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะใช้ได้อย่างไรเพื่อใช้ในการเดินตามพระเจ้าของพวกเขา

³² For John came **to** you in the way of righteousness, and **you did** not believe him; **however**, the **tax collectors** and the **prostitutes** believed him; **then you, having seen**, did not even repent afterward **to** believe him.

³² เพราะยอห์นมายังเจ้าในทางของผู้ถูกต้อง และพวกเจ้าได้ไม่เชื่อท่าน อย่างไรก็ตาม เหล่าคนเก็บภาษีและหญิงโสเภณีนได้เชื่อท่าน แล้วพวกเจ้าเมื่อหลังจากได้เห็น ก็ไม่ได้กลับตัวเพื่อที่จะได้เชื่อในท่าน

Comments 21:32. This verse shows the plan of the Father for humans to come to the Lord. With the Father's mercy, not just for His own people, but for the whole world, the messenger has come and pointed out to the Savior of the world. It is an easy way for humankind, but humans want to be as great as God and ignore His message and deny the Savior. The chosen ones will listen to the message, but the outcasts will ignore the true message from the Father. Even now, the disobedient ones still ignore the message.

ความหมาย 21:32. ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าพระบิดามีความปรารถนาให้มนุษย์เพื่อมาหาพระเจ้า ด้วยความเมตตาของพระบิดา ไม่ใช่เพียงแต่ประชาชนของพระองค์เท่านั้น แต่สำหรับทั้งโลก ผู้สื่อข่าวได้มาและได้ชี้ถึงพระผู้ช่วยให้รอดของโลก มันเป็นทางออกง่ายสำหรับมนุษย์ แต่มนุษย์ต้องการเป็นใหญ่ดั่งพระเจ้าและไม่สนใจผู้สื่อข่าวของพระองค์และไม่ยอมรับพระผู้ช่วยให้รอด เหล่าผู้เลือกสรรจะฟังข่าว แต่พวกนอกคอกจะไม่สนใจข่าวที่แท้จริงจากพระบิดา จนถึงบัดนี้ เหล่าผู้ไม่เชื่อฟังยังคงไม่สนใจข่าว

³³ Hear another parable: There was a man, a **master of a house**, who planted a vineyard, and set a hedge **around** it, and **dug** a winepress in it, and built a tower, and **rented** it out to **farmers**, and **traveled** abroad.

³³ ในที่นี้คำอุปมาอีกอันหนึ่ง ยังได้มีชาย นายของบ้าน ผู้ซึ่งได้ปลูกสวนองุ่น และได้สร้างรั้วล้อมรอบมัน และขุดบ่อย่ำองุ่นไว้ ณ ที่นั้น และสร้างหอเฝ้า และได้ปล่อยให้เช่าแก่ชาวสวน และได้ไปต่างประเทศ

Comments 21:33. The meaning of the characters and elements in the parable:

ความหมาย 21:33. ความหมายของคนและองค์ประกอบในคำอุปมานี้

“Master” refers to the Father. “House” refers to the seen and the unseen world. “Who planted a vineyard” refers to the place to be for God's people, the Jews, and the chosen ones. “Set a hedge around it” means that the Lord

put the guide and protection for His people. Imagine the Holy Spirit covering them with His wings; that is the fence for His people. Even today, all His children have a seal in their hearts to link with the Holy Spirit, and the wing of the Holy Spirit extends to that person. “Dug a winepress in it” refers to the procedure (the call from the Lord) to separate the election among His children, the election of who has specific duties in life to do for the Lord.

“นายบ้าน” ในที่นี้คือพระบิดา “บ้าน” ในที่นี้คือโลกที่เห็นได้และโลกที่ไม่สามารถเห็น “ผู้ซึ่งได้ปลูกสวนองุ่น” คือที่สำหรับคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เจ้าของและผู้เลือกสรร “ได้สร้างรั้วล้อมรอบมัน” นั่นคือพระเจ้าทรงใส่คำแนะนำและปกป้องสำหรับคนของพระองค์ คิดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์คุ้มครองกันพวกเขาด้วยปีกของพระองค์ นั่นคือรั้วสำหรับคนของพระองค์ ถึงแม้ในทุกวันนี้ เด็กของพระองค์มีตราประทับในใจไปยังพระวิญญาณบริสุทธิ์ และปีกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยื่นออกเพื่อครอบคลุมผู้นั้น “ขุดบ่ออย่างอื่นไว้ในนั้น” นี้คือขั้นตอน (การเรียกจากพระเจ้า) เพื่อแยกผู้เลือกสรรในหมู่เด็กของพระองค์ ผู้เลือกสรรผู้ซึ่งมีหน้าที่โดยเฉพาะในชีวิตเพื่อทำงานสำหรับพระเจ้า

“Built a tower” refers to the Word of God, all the regulations and the rules that have been written, and the Lord Jesus coming to point out the rule for all His chosen ones to follow that rule. Through the Lord Jesus, all have the same rule, and nobody can say I know the Lord more than another. All will know Him because of the same rule. “Rented it out to farmers” means that everything, the vineyard, the winepress, and the tower, have been leased. “Farmers” refers to the Jews and the chosen ones. “Traveled abroad” refers to the Father.

“สร้างหอเฝ้า” นี้คือพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ การควบคุมและกฎทั้งหมดที่ได้เขียนไว้แล้ว และพระเยซูเจ้ามาชี้กฎสำหรับผู้เลือกสรรทั้งหมดของพระองค์ให้ติดตามกฎนั้น ผ่านโดยพระเยซูเจ้า ทุกคนมีกฎอันเดียวกัน และไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าข้ารู้จักพระเจ้ามากกว่าคนอื่น ทุกคนจะรู้จักพระองค์เพราะมีกฎอันเดียวกัน

“ได้ปล่อยให้เช่าแก่ชาวสวน” นั่นคือทุกอย่าง สวนองุ่น, บ่อยา และหอเฝ้า ได้ให้เช่า

“ชาวสวน” ในข้อนี้คือพวกคนยิวและผู้เลือกสรร “ไปต่างประเทศ” นี้กล่าวถึงพระบิดา

34 Then when the season of the fruits drew near, he sent his servants to the farmers, to receive his fruits.

³⁴ แล้วเมื่อใกล้ถึงฤดูของผลไม้ เขาได้ส่งผู้รับใช้ของเขาไปยังชาวสวน เพื่อจะได้รับผลไม้ของเขาบ้าง

Comments 21:34. “When the season of the fruit drew near” refers to the times when the “farmers” make mistakes, and they need to repent. “His servants” are the election that went through the winepress. “To receive his fruit” refers to receiving the ones who repent and glorify the Lord in their hearts, the ones who come to the point of feeling sorry and want to restart again with the Lord.

ความหมาย 21:34. “เมื่อใกล้ถึงฤดูของผลไม้” นี้คือเวลาเมื่อ “ชาวสวน” ทำผิด และพวกเขาต้องสำนึกผิด “ผู้รับใช้ของเขา” คือผู้เลือกสรรนั้นได้ไปยังบ่ออย่างอื่น “เพื่อจะได้รับผลไม้ของเขาบ้าง” นี้คือเพื่อรับผู้ที่ได้สำนึกผิดและเชิดชูพระเจ้าในจิตใจของพวกเขา คนซึ่งมาถึงจุดนี้ของการรู้สึกเสียใจ และต้องการเริ่มใหม่กับพระเจ้าอีกครั้ง

35 And the farmers having taken his servants, indeed they beat one, and killed another, and stoned another.

³⁵ และชาวสวนได้พาคนรับใช้ของเขาไป จริงแล้วพวกเขาได้ตีคนหนึ่ง และฆ่าคนหนึ่ง และเอาหินขว้างอีกคนหนึ่ง

Comments 21:35. The Lord sends His angel to the chosen ones (His servants) to give the message; those then go to the farmers (the Jews and the chosen ones), and they have been mistreated.

ความหมาย 21:35. พระเจ้าส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปยังผู้เลือกสรร (ผู้รับใช้ของพระองค์) เพื่อให้ข้อความ แล้วพวกนี้ไปยังชาวสวน (คนยิวและผู้เลือกสรร) และพวกเขาได้ถูกรังแก

36 Again, he sent other servants more than the first, and they did to them in like manner.

³⁶ อีกครั้ง เขาได้ส่งคนรับใช้ไปอีกมากกว่าครั้งแรก และพวกเขาก็ได้ทำเช่นเดียวกัน

Comments 21:36. This verse talks about what the humans did to the Lord’s servants. The Lord sent them to serve the humans, but they killed some, beat some, and stoned some, but the Lord never gives up; He keeps sending more of His servants. The Father’s love is greater than His anger.

ความหมาย 21:36. ในข้อนี้ได้บอกเกี่ยวกับว่าอะไรที่มนุษย์ได้ทำต่อผู้รับใช้ของพระเจ้า พระเจ้าได้ส่งพวกเขาไปเพื่อรับใช้มนุษย์ แต่พวกเขาได้ฆ่าบางคน เหยียดบางคน และบางคนถูกขว้างด้วยหิน แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมถ้อ พระองค์ส่งเพิ่มอีกผู้รับใช้ของพระองค์ ความรักของพระบิดายิ่งใหญ่กว่าความโกรธของพระองค์

³⁷ Then afterward he sent to them his son, saying, They will reverence my son.

³⁷ แล้วหลังจากนั้นเขาได้ส่งบุตรชายของเขาไปยังพวกเขา พูดว่า พวกเขาจะมีความเคารพต่อบุตรชายของเรา

Comments 21:37. “Then afterward.” The Bible often says that His servants have been mistreated in many ways. But the Lord never gives up on us. Here, it reminds us how much the Father cares for humans; He sent His only begotten Son to save the whole world. But we know from the Bible what the humans did to His Son; it is written as proof for all. The sinful human nature did not want to obey. But, it will never happen again; that was the first and the last time because there is only one begotten Son to come and save us. There is no other way for mankind to come to the Father except through His Son Jesus.

ความหมาย 21:37. “แล้วหลังจากนั้น” บ่อยครั้งที่พระคัมภีร์นั้นบอกว่าคุณรับใช้ของพระองค์ได้ถูกทารุณในวิธีต่างๆ แต่พระเจ้าไม่เคยยอมแพ้ในเรา ในที่นี้ มันเตือนเราให้เห็นว่าพระบิดามีความห่วงใยมากอย่างไรต่อมนุษย์ พระองค์ได้ส่งพระบุตรเพียงหนึ่งเดียวของพระองค์มาเพื่อให้โลกทั้งโลกได้รอด แต่เราจากพระคัมภีร์ร่วมกับมนุษย์ได้ทำอะไรกับพระบุตรของพระองค์ มันได้เขียนไว้เป็นข้อพิสูจน์ต่อทั้งหมด บาปในธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่ต้องการเชื่อฟัง แต่มันจะไม่มีเกิดขึ้นอีก นั่นได้เป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้ายเพราะที่นั่นมีเพียงพระบุตรที่ทรงให้กำเนิดเพียงพระองค์เดียวเพื่อมาและช่วยเราให้รอด ไม่มีวิธีอื่นสำหรับมนุษย์ที่จะมายังพระบิดาอีกเว้นโดยผ่านพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระองค์

³⁸ But the farmers, having seen the son, said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and take possession of his inheritance.

³⁸ แต่เหล่าชาวน เมื่อได้เห็นลูกชาย พูดในหมู่พวกเขาว่า นี่คือนายทายาท มา ให้พวกเราฆ่าเขาเสียและยึดเอาสมบัติของเขา

Comments 21:38. “But the farmers, having seen the son.” Relating to this verse, there are many places in the Bible where they recognized the Lord Jesus, but they tried to avoid using the term Son; they just called Him a prophet. They recognized the authority in Him but could not accept Him as the Son of God; the most they give is as a prophet. They know by heart who the Lord Jesus is, but because of tradition, they couldn’t publicly say who He is (See Mark 2:27). If anyone accepts someone as the Son of God, that person must be stoned; not the person who accepts Him as a Son in their hearts, but the person who says publicly that He is the Son of God.

ความหมาย 21:38. “แต่เหล่าชาวน เมื่อพวกเขาได้เห็นลูกชาย” สิ่งเกี่ยวข้องต่อเนื่องในข้อนี้เอง มีหลายแห่งในพระคัมภีร์ที่ซึ่งพวกเขาจำพระเยซูเจ้าได้ แต่พวกเขาได้พยายามหลีกเลี่ยงที่จะใช้คำว่าพระบุตร พวกเขาเพียงเรียกพระองค์ว่าศาสดาพยากรณ์ พวกเขาได้รู้ถึงสิทธิอำนาจในพระองค์แต่พวกเขาไม่สามารถยอมรับพระองค์ว่าเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า อย่างสูงสุดที่พวกเขาให้คือศาสดาพยากรณ์ พวกเขาไม่รู้ในใจที่ว่าพระเยซูเจ้าคือใคร แต่เพราะธรรมเนียมประเพณี ทำให้พวกเขาไม่สามารถพูดในที่สาธารณะว่าพระองค์คือผู้ใด (มองในมาระโก 2:27) ถ้ามีใครยอมรับผู้ใดเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ผู้นั้นจะต้องถูกขว้างด้วยหิน ไม่ใช่ผู้ที่ยอมรับพระองค์ว่าเป็นพระบุตรภายในใจของพวกเขา แต่ผู้ที่พูดออกมาว่านั่นว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

“Come, let us kill him, and take possession of his inheritance.” Instead of accepting the Son, they plot against the Son. When they talk about His inheritance, it has further meaning. Because of the Lord Jesus’ fame, miraculous works, and His authority, they want that fame to go to themselves as the ones with that power and authority. All they really want is to try to make it as they are the ones who teach the Lord Jesus to do the miracles by their training, and in this way, they will still keep the power to control the people. The Lord has given humans wisdom, and they use that wisdom to fight Him instead of glorifying Him. Humans use their wisdom to try to make themselves to be like the Lord; this shows the sinful nature of humans. But, without His Son, they will never be able to have the Father’s eyes on them again. Forgiveness comes only by faith alone in His Son, not by works.

“มา ให้พวกเราฆ่าเขาเสีย และยึดเอาสมบัติของเขา” แทนที่ยอมรับพระบุตร พวกเขาได้วางแผนต่อต้านพระบุตร เมื่อพวกเขาพูดถึงมรดกของพระองค์ มันมีความหมายต่อไปอีก เพราะชื่อเสียงของพระเยซูเจ้าได้ออกไปทั่ว การทำสิ่งวิเศษ และอำนาจของพระองค์ พวกเขาต้องการชื่อเสียงนั้นเพื่อสำหรับพวกเขาเองว่าเหมือนพวกเขานั้นเป็นผู้มีอำนาจและสิทธิอำนาจ ทั้งหมดพวกเขาจริงๆ แล้วพวกเขาต้องการทำมันเหมือนว่าพวกเขาเป็นผู้สอนพระเยซูเจ้าให้ทำสิ่งวิเศษโดยการสอนของพวกเขา และในทางนี้ พวกเขายังคงเก็บอำนาจเพื่อที่จะควบคุมประชาชน พระเจ้าได้ให้ปัญญาแก่มนุษย์ และพวกเขาใช้ปัญญานั้นเพื่อต่อสู้พระองค์แทนที่จะใช้ในการบูชาพระองค์ มนุษย์ใช้ปัญญาของพวกเขาเพื่อทำตัวพวกเขาเองเป็นเหมือนพระเจ้า นี้แสดงให้เห็นธรรมชาติในบาปของมนุษย์ แต่ว่า โดยไม่มีพระบุตรของพระองค์ พวกเขาจะไม่มีโอกาสให้ตาพระบิดามองลงบนเขาอีก การอภัยโทษมาเพียงโดยความเชื่อในพระบุตรเท่านั้น ไม่ใช่โดยงานที่ทำ

³⁹ And having taken him, they cast him out of the vineyard, and killed him.

³⁹ และได้พาเขาไป พวกเขาโยนออกไปจากสวนองุ่น และได้ฆ่าเขาเสีย

Comments 21:39. When they crucified the Lord Jesus, they took Him out of the temple to move Him further outside because they believed that if He was far from the temple, this would calm down the people. The Lord Jesus has many followers, and the way to make fewer problems for themselves is to discredit Him first, then kill Him. By mocking the Lord Jesus in public and putting Him to shame, His followers would be discouraged and back off; then, afterward, they could do everything to Him. They would have fewer problems with the people if they disgrace Him first in public, but the Lord Jesus is willing to take everything to fulfill the Father's plan. That is why the Lord Jesus is favored by the Father Himself, for He, being God, is willing to be disgraced by the creatures He created.

ความหมาย 21:39. เมื่อพวกเขาได้ตรึงพระเยซูเจ้า พวกเขาได้พาพระองค์ออกไปข้างนอกวิหารเพราะพวกเขาได้เชื่อมั่นว่าหากพระองค์อยู่ไกลจากวิหาร นี่จะทำให้ประชาชนสงบลง พระเยซูเจ้าได้มีผู้ติดตามมากมาย และวิธีเดียวที่จะมีปัญหาน้อยลงสำหรับพวกเขาเองคือแรกทำให้พระองค์เสียชื่อเสียง แล้วจึงฆ่าพระองค์ โดยการเยาะเย้ยพระเยซูเจ้าในที่สาธารณะและทำให้พระองค์อับอาย เหล่าผู้ติดตามของพระองค์จะท้อแท้และถอยกลับไป แล้วหลังจากนั้น พวกเขาสามารถทำทุกอย่างกับพระองค์ได้ พวกเขาจะได้มีปัญหาน้อยกับประชาชนถ้าพวกเขาทำให้พระองค์เป็นที่อับอายก่อนในที่สาธารณะ แต่พระเยซูเจ้ายินดีที่จะรับทุกอย่างเพื่อให้พระประสงค์ของพระบิดาสำเร็จ นั่นคือทำไมพระเยซูเจ้าคือได้เป็นที่โปรดโดยพระบิดาพระองค์เอง สำหรับพระองค์ เป็นพระผู้เป็นเจ้า คือจะยอมรับการลบหลู่โดยสิ่งที่พระองค์ได้สร้าง

⁴⁰ When therefore the **master** of the vineyard shall come, what will he do **to** those **farmers**?

⁴⁰ เมื่อนั้นนายของสวนองุ่นจะมา เขาจะทำอะไรต่อเหล่าชาวสวนนั้น?

⁴¹ They say to **Him**, **Evil people**, He will **grievously** destroy them, and will **rent** out the vineyard to other **farmers**, who will **give** to him the fruits in their seasons.

⁴¹ พวกเขาพูดต่อ **พระองค์** เหล่าคนชั่ว เขาจะทำลายพวกคนร้ายพวกนั้น และจะให้สวนองุ่นแก่ผู้อื่นเช่า ผู้ซึ่งจะให้ผลไม้อะไรแก่เขาในฤดู

Comments 21:40-41. From this point on, the leadership will shift from humans to the Holy Spirit (See Holy Spirit given in John 14:16, 26 and Acts 1:12-15). And this will not be pleasing to those who believe they are in control. With this power shift, fights will start, within and from outside. The Bible tells us in many places that the authority belongs only to one King who created all. Only one King exists who has control over all, the King who created all things, not the created ones being the king. And now the Holy Spirit will administer the leadership to whoever He pleases, to the ones who are worthy to do the work, not based on looks but on the heart.

ความหมาย 21:40-41. จากนี้ไป ผู้นำจะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปยังพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มองที่ได้ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ในยอห์น 14:16, 26 และกิจการของอัครสาวก 1:12-15) และนี่จะไม่เป็นที่ชอบสำหรับพวกนั้นที่เชื่อว่าตนเองเป็นผู้ควบคุม ด้วยอำนาจนี้เปลี่ยนมือ สงครามจะเริ่มขึ้น จากภายในและจากภายนอก พระคัมภีร์บอกเราในหลายที่นั่นว่าอำนาจเป็นของพระมหากษัตริย์เพียงพระองค์เดียวผู้ซึ่งได้สร้างทุกสิ่ง มีเพียงพระมหากษัตริย์องค์เดียวที่ได้สร้างทุกสิ่ง ไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเป็นกษัตริย์ และเวลานี้พระวิญญาณบริสุทธิ์จะจัดการเป็นผู้นำว่าใครคือผู้ที่พระองค์ทรงโปรด เพื่อผู้หนึ่งซึ่งมีค่าพอที่จะทำงาน ไม่ได้วัดจากรูปร่างแต่จากหัวใจ

⁴² **Jesus** says to them, Did you never read in the scriptures,

⁴² **พระเยซู** พูดกับพวกเขา พวกเจ้าไม่เคยได้อ่านในพระคัมภีร์

The stone which the builders rejected,

หินซึ่งผู้ก่อสร้างได้ไม่ยอมรับ

This became the head of the corner;

ก้อนเดียวกันนี้ได้ทำให้เป็นศิลามุมเอกไปแล้ว

This was from the **Lord**,

สิ่งนี้มาจาก **พระผู้เป็นเจ้า**

And it is marvelous in our eyes?

และมันเป็นสิ่งวิเศษในสายตาของเรา?

Comments 21:42. This verse tells about the Lord Jesus Himself conquering all; all things are created through Him, and He is above all. "Builders" refers to the Jews (His people). "The stone" refers to the Son of God (the Lord Jesus). "The head of the corner" or "the cornerstone" refers to the Lord Jesus. The Jews rejected the Lord

Himself. After being rejected, He is the most important because everything is based on the cornerstone, and the fundamental belief and faith are built on this stone.

ความหมาย 21:42. ในข้อนี้บอกเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าพระองค์เองขณะเห็นทุกอย่าง ทุกอย่างได้ถูกสร้างขึ้นโดยผ่านพระองค์ และพระองค์อยู่เหนือทุกสิ่ง “ช่างก่อ” ในที่นี้คือพวกยิว (คนของพระองค์) “ศิลามุมเอก” ในที่นี้คือพระบุตรของพระเจ้า (คือพระเยซูเจ้า) “ หัวของศิลามุมเอก “ หรือ “ศิลามุมเอก” ในที่นี้คือพระเยซูเจ้า ที่พวกยิวได้ไม่ยอมรับพระเจ้าพระองค์เอง หลังจากได้ไม่ยอมรับ พระองค์คือกลายเป็นส่วนสำคัญที่สุดเพราะทุกสิ่งทุกอย่างได้ขึ้นอยู่กับศิลามุมเอก และพื้นฐานความเชื่อและความศรัทธาทั้งหมดคือสร้างบนศิลานี้

43 Therefore, I say to you that The Kingdom of God will be taken away from you, and it will be given to a people producing the fruits thereof.

⁴³ ดังนั้น เรา บอกแก่เจ้าว่า **อาณาจักรของพระเจ้า** จะได้ถูกเอาไปจากเจ้า และมันจะได้ให้แก่ชนชาติที่จะทำให้เกิดผล

44 And the one that falls on this stone will be broken; but on whomever it shall fall, it will grind him to powder.

⁴⁴ และเขานั้นที่ตกบนหินนี้จะได้แตกเป็นชิ้นๆ แต่ถ้าใครก็ตามที่มันตกจะลง มันจะบดกระจายเขาให้เป็นฝุ่นผง

Comments 21:43-44. This paragraph talks about the love of the Father for His people, the Jews. Though they keep rejecting Him, yet they are not forgotten; the Lord will always gather them back together. They will be scattered around, but the Lord will gather them back because they are His people, which will never change regardless of what they do; they are His children. They did good work for the Gentiles by rejecting the Lord. The Lord has come calling the Gentiles to do only the work that His own people do not want to do, to proclaim the Lord and that He will be back again for all the people, not just for His people alone. The Lord will return again. The Gentiles should remember that because of the children falling, they themselves will proclaim the Word of the Lord.

ความหมาย 21:43-44 ในข้อความนี้เองบอกถึงความรักของพระบิดาต่อประชาชนของพระองค์ พวกยิว โดยการที่พวกเขาได้ปฏิเสธพระองค์ ถึงอย่างนั้นพวกเขาได้ไม่ถูกลืม ตลอดเวลาพระเจ้าจะนำพวกเขารวมเข้าด้วยกัน พวกเขาจะได้กระจัดกระจายกันไป แต่พระเจ้าจะพาพวกเขากลับมาเพราะพวกเขาเป็นประชาชนของพระองค์ ซึ่งจะไม่เคยเปลี่ยนไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไร พวกเขาเป็นประชาชนของพระองค์ พวกเขาทำดีต่อคนต่างชาติโดยไม่ยอมรับพระเจ้า พระเจ้าได้มาเพื่อเรียกคนต่างชาติเพียงเพื่อมาทำงานที่คนของพระองค์ไม่ต้องการทำ เพื่อประกาศถึงพระเจ้านั้นว่าพระองค์จะกลับมาอีกสำหรับทุกคน ไม่ใช่แต่คนของพระองค์เพียงแต่เท่านั้น พระเจ้าจะกลับมาอีก ชาวต่างชาติควรจะจำนั้นว่าเพราะความล้มเหลวของเด็กเอง พวกเขาพวกเขาเองจะประกาศไปทั่วถึงพระคำสอนของพระเจ้า

“And the one that falls on this stone will be broken” still refers to His people, the Jews; because they fall in this rejection (“... builders rejected”), they are scattered around (“will be broken”). “But on whomever it shall fall, it will grind him to powder” means that when this knowledge (about the cornerstone) falls on any of His chosen ones, their own people will reject them (the Christian ones will be made to suffer by their own people).

“และเขานั้นที่ตกบนหินนี้จะแตกเป็นชิ้นๆ” นี้ยังคงกล่าวถึงประชาชนของพระองค์ พวกยิว เพราะพวกเขาตกลงในการไม่ยอมรับนี้ (“...ช่างก่อได้ปฏิเสธเสีย”) พวกเขาได้กระจายทั่วไป (จะแตกหักไป) “แต่ถ้าใครก็ตามที่มันตกจะลง มันจะกระจายเขาให้เป็นฝุ่นผง” นั้นหมายความว่าเมื่อได้รับความรู้ (เกี่ยวกับศิลา) ตกลงบนผู้ที่ถูกเลือกสรรของพระองค์ คนในพวกเขาเองจะปฏิเสธพวกเขา (ผู้ที่เป็นคริสเตียนจะได้รับทุกข์โดยพวกเขาเอง)

45 And the chief priests and the Pharisees having heard His parables, they perceived that He speaks about them.

⁴⁵ และเมื่อปุโรหิตและฟาริสีได้ยินคำอุปมาของ **พระองค์** พวกเขาได้คิดกันว่า **พระองค์** พูดเกี่ยวกับพวกเขา

Comments 21:45. This verse shows that the Pharisees and chief priest feel guilty in their hearts.

ความหมาย 21:45. ในคำเขียนนี้แสดงให้เห็นว่าปุโรหิตและฟาริสีรู้สึกผิดในใจของพวกเขา

46 And seeking to lay hold of Him, they feared the multitudes, because they took Him as a prophet.

⁴⁶ และหาโอกาสเพื่อที่จะจับ **พระองค์** พวกเขากลัวฝูงชน เพราะพวกเขาได้ถือว่า **พระองค์** เป็นศาสดาพยากรณ์

Life and Faith Applications. 1) The knowledge about God is put in our souls even before we are born, and the Lord gives a chance to all at the same time. What we do with this knowledge here on earth will determine where we go at the end of our lives. 2) We need to remember the fig tree lesson, how the tree withered as the words came out of the Lord Jesus' mouth. The Lord Jesus has authority over everything. 3) Pray with faith, but

do not use greed when you pray. 4) After the crucifixion of the Lord Jesus, the leadership of His children was shifted from humans to the Holy Spirit; the Holy Spirit administers the duties to whoever He pleases.

ชีวิตและการแสดงความจำนง: 1) ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้ใส่ไว้ในวิญญาณของเราขณะที่เราจะเกิด และพระเจ้าให้โอกาสแก่ทุกคนในเวลาเดียวกัน สิ่งใดที่เราจะทำเกี่ยวกับความรู้ที่นั่นโลกจะชี้ว่าเราจะไปที่ใดในจุดจบ 2) เราต้องจำบทเรียนเรื่องต้นมะเดื่อ ต้นไม้ที่เกี่ยวแห้งไปอย่างไรเมื่อคำพูดได้ออกจากปากของพระเจ้า พระเยซูเจ้ามีอำนาจเหนือทุกสิ่ง 3) สวดด้วยความเชื่อ แต่อย่าใช้ความโลภเมื่อคุณสวดภาวนา 4) หลังจากพระเจ้าถูกตรึงบนกางเขน ผู้นำของเด็กของพระองค์ได้ย้ายไปจากมนุษย์สู่พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะให้งานแก่ใครก็ตามที่พระองค์ต้องการ